

UNIUNEA NAȚIONALĂ A BAROURILOR DIN ROMÂNIA
BAROUL SUCEAVA
CABINET DE AVOCAT *BĂRBUȚĂ BOGDAN*
Sediul: Rădăuți, str. Piața Unirii, nr. 70, jud. Suceava
E-mail: bogdan.barbuta@yahoo.ro
Telefon: 0745391953

Către
Curtea de Apel Suceava
- Secția de contencios administrativ și fiscal -
Doamnă Președinte,

Subsemnatul **Dîmbu Dumitru**, (...), prin avocat Bărbuță Bogdan, chem în judecată pârâțul **Consiliul Superior al Magistraturii – Secția pentru procurori**, cu sediul în mun. București, Calea Plevnei, nr. 141B, sector 6, CP: 060011, pentru ca, prin hotărârea ce veți pronunța:

- să anulați *Hotărârea nr. 499/26.05.2020 a Consiliului Superior al Magistraturii – Secția pentru procurori;*
- să obligați pârâțul *Consiliul Superior al Magistraturii – Secția pentru procurori să procedeze la soluționarea efectivă a cererii mele de pensionare, respectiv să emită o hotărâre prin care să constate că îndeplinesc toate cerințele legale pentru acordarea pensiei de serviciu și că se impune înaintarea către Președintele României a propunerii emiterii decretului de eliberare din funcție, prin pensionare.*

MOTIVELE ACȚIUNII:

A. Scurtă prezentare a evoluției procedurii judiciare.

Prin cererea înregistrată la Consiliul Superior al Magistraturii sub nr. 5651/06.03.2020 am solicitat eliberarea mea din funcția de procuror în cadrul Parchetului de pe lângă Tribunalul Suceava, prin pensionare.

În ședința din data de 31.03.2020, Comisia nr. 2 Procurori – „Resurse umane și organizare” a decis, printr-o „Minută” (nr. lucrare: 7/5651/2020): „amânarea cererii de pensionare formulată de domnul Dîmbu Dumitru, procuror la Parchetul

de pe lângă Tribunalul Suceava, în prezent suspendat din funcție, până la data încetării cazului de suspendare”.

În temeiul art. 7 alin.(1) din Legea nr. 554/2004 am formulat plângere prealabilă împotriva acestei „Minute”, invocând două motive de nelegalitate a acesteia:

1. Amânarea soluționării cererii mele de pensionare, pe o perioadă nedeterminată, echivalează cu o veritabilă *suspendare* a soluționării cererii, care nu putea fi dispusă decât de **Secția pentru procurori**, iar nicidecum de către **o comisie de lucru**, printr-o *minută*.

2. „Amânarea cererii de pensionare /.../ până la data încetării cazului de suspendare” ar putea fi justificată numai în situația în care data / motivul / circumstanțele încetării cazului de suspendare ar influența modul de soluționare a cererii de pensionare. Dar, chiar și în cea mai negativă situație posibilă pentru mine (*cea a unei condamnări penale*), față de situația concretă în care mă aflu și de efectele obligatorii ale Deciziei nr. 43/14.10.2014 a Înaltei Curți de Casație și Justiție – Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie civilă¹, **dreptul meu la pensia de serviciu este și rămâne un drept definitiv câștigat**.

Prin Hotărârea nr. 499/26.05.2020 a Consiliului Superior al Magistraturii – Secția pentru procurori a fost respinsă „ca neîntemeiată” plângerea prealabilă formulată de mine împotriva Minutei ședinței Comisiei nr. 2 Procurori – „Resurse umane și organizare” din data de 31.03.2020.

B. Critica Hotărârii nr. 499/26.05.2020 a Consiliului Superior al Magistraturii – Secția pentru procurori.

B.1. Cu privire la primul motiv de nelegalitate a Minutei Comisiei nr. 2 Procurori – „Resurse umane și organizare”.

În plângerea prealabilă am arătat că art. 53¹ alin.(1) și (2) din Legea nr. 317/2004 prevede:

„(1) Pentru exercitarea atribuțiilor Consiliului Superior al Magistraturii prin intermediul plenului și al secțiilor se organizează comisii de lucru, cu rol de structuri pregătitoare de specialitate, din care fac parte membrii Consiliului.

(2) Organizarea, funcționarea și atribuțiile acestora se stabilesc prin regulament elaborat de Plenul Consiliului Superior al Magistraturii sau, după caz, de secțiile corespunzătoare.”

În Regulamentul din 3 decembrie 2018 de organizare și funcționare a Consiliului Superior al Magistraturii, la art. 68 alin.(1) se prevede:

¹ Publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 22 din 14.01.2020.

„Pentru exercitarea atribuțiilor Secției pentru procurori, în cadrul Consiliului se organizează comisii de lucru. Acestea au rol de structuri pregătitoare de specialitate pentru secție.”

După cum rezultă din prevederile legale sus-menționate, **comisia** are rolul de „*structură pregătitoare de specialitate*” a **Secției pentru procurori**. Aceasta înseamnă că o comisie de lucru nu poate niciodată soluționa o cerere de competența secției, ci doar își exprimă punctul de vedere cu privire la cererea respectivă, prin întocmirea minutei prevăzute la art. 37 alin.(2) din Regulament.

Fără îndoială că o comisie de lucru poate, în funcție de circumstanțele concrete, să amâne exprimarea unui punct de vedere la proxima ședință, dar în niciun caz nu poate fi acceptată o amânare *sine die*, pe o durată nedeterminată (*dar estimabilă în ani*), „*până la data încetării cazului de suspendare*”.

Așa fiind, am apreciat că:

- prin minuta criticată nu numai că, comisia refuză efectiv exprimarea unui punct de vedere cu privire la cererea mea de acordare a pensiei de serviciu, dar nici nu înaintează cererea Secției pentru procurori spre competență soluționare, existând riscul evident ca solicitarea mea să rămână nesoluționată timp de ani de zile – situație evident inacceptabilă;

- prin consecințele pe care le produce, o asemenea decizie („*amânarea cererii de pensionare formulată de domnul Dîmbu Dumitru, procuror la Parchetul de pe lângă Tribunalul Suceava, în prezent suspendat din funcție, până la data încetării cazului de suspendare*”) echivalează cu o veritabilă **suspendare** a soluționării cererii, care nu poate fi dispusă decât de către **Secția pentru procurori**, iar nicidecum de către **o comisie de lucru**, printr-o **minută**.

Răspunsul la aceste argumente ale mele se regăsește într-un singur paragraf din motivarea hotărârii C.S.M. – Secția pentru procurori²:

„De asemenea, critica petentului în sensul că se refuză efectiv de către Comisie exprimarea unui punct de vedere cu privire la cererea sa de acordare a pensiei de serviciu, precum și faptul că nu se înaintează de către Comisie cererea sa Secției pentru procurori spre competență soluționare, nu poate fi primită”.

După cum ușor puteți observa, în realitate pârâtul nu motivează în niciun fel hotărârea sa, rezumându-se la o afirmație lapidară („*critica petentului /.../ nu poate fi primită*”), lipsită de orice argumente.

În această situație, nu pot decât să reiterez aspectele invocate în plângerea prealabilă, fără să pot dezvolta o critică efectivă a hotărârii C.S.M. – Secția pentru procurori, pentru că pur și simplu nu există o motivare pe care să o pot supune unei asemenea critici.

² Pag. 5, par. 2.

Evident că, dacă prin întâmpinare pârâtul va aduce argumente suplimentare, voi replica la acestea prin răspunsul la întâmpinare, pe care îl voi depune conform dispozițiilor legale aplicabile.

B.2. Cu privire la al doilea motiv de nelegalitate a Minutei Comisiei nr. 2 Procurori – „Resurse umane și organizare”.

În hotărârea sa, pârâtul susține că amânarea soluționării cererii mele de eliberare din funcție prin pensionare se impune în temeiul art. 49 alin.(4) din Legea nr. 53/2003 – aplicabil în speță în temeiul art. 278 alin.(2) din același act normativ, precum și în temeiul art. 63 alin.(2) din Legea nr. 303/2004.

Consider că niciunul din aceste argumente nu este justificat, deoarece:
- art. 49 alin.(4) din Legea nr. 53/2003 prevede că:

„În cazul suspendării contractului individual de muncă din cauza unei fapte imputabile salariatului, pe durata suspendării acesta nu va beneficia de niciun drept care rezultă din calitatea sa de salariat”.

Dar, eu nu am solicitat recunoașterea unui drept care ar rezulta din îndeplinirea funcției de procuror, ci am solicitat încetarea îndeplinirii acestei funcții, prin una din modalitățile prevăzute de lege. Așadar, art. 49 alin.(4) din Legea nr. 53/2003 nu este incident în cauză;

- susținerea că soluționarea cererii mele de eliberare din funcția de procuror prin pensionare „ar lipsi de conținut prevederile art. 63 alin.(2) din Legea nr. 303/2004” este nejustificată.

Art. 63 alin.(2) din Legea nr. 303/2004 nu cuprinde o reglementare exhaustivă a tuturor cazurilor de încetare a suspendării unui magistrat din funcție, ci doar o reglementare a unor cazuri particulare de încetare a suspendării unui magistrat din funcție și anume a acelor cazuri care au ca efect repunerea magistratului în situația anterioară suspendării. În toate aceste cazuri era necesară o reglementare distinctă deoarece se pune problema acordării retroactive a unor drepturi decurgând din exercițiul funcției de magistrat.

În mod cert, încetarea suspendării din funcția de magistrat operează și în cazurile prevăzute de art. 65 alin.(1) lit. a) și b) din Legea nr. 303/2004, dar nu era nevoie de o reglementare specială a acestor situații.

Sub acest aspect, vă rog să luați în considerare și **Punctul de vedere** al Direcției legislație, documentare și contencios din cadrul C.S.M., exprimat în lucrarea cu nr. 5274/2017, conform căruia:

„...de lege lata, atâta vreme cât nu a intervenit anterior o lată cauză de eliberare din funcție, judecătorul sau procurorul suspendat din funcție, fie în temeiul art. 62 din Legea nr. 303/2004, fie în temeiul art. 52 alin.(1) sau art. 76 alin.(4) din Legea nr. 317/2004, își poate exercita dreptul de a demisiona în condițiile art. 65 alin.(1) lit. a) din Legea nr. 303/2004, Consiliul Superior al

Magistraturii fiind obligat să ia act de manifestarea unilaterală de voință a magistratului și să propună eliberarea acestuia din funcție, prin demisie”.

Ori, nici demisia nu este prevăzută la art. 63 alin.(2) din Legea nr. 303/2004, dar chiar C.S.M. apreciază că eliberarea din funcție, prin demisie, este perfect legală, chiar dacă magistratul este suspendat din funcție în temeiul art. 62 din Legea nr. 303/2004. *Mutatis mutandis*, acest punct de vedere este aplicabil și în cazul eliberării din funcție prin pensionare.

Pe de altă parte, vă rog să aveți în vedere și argumentele expuse de mine în plângerea prealabilă, referitoare la consecințele Deciziei nr. 43/14.10.2014 a Înaltei Curți de Casație și Justiție – Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie civilă, precum și cele privind faptul că, la data formulării cererii de pensionare, **dreptul meu la pensia de serviciu era un drept definitiv câștigat** – argumente pe care apreciez că nu mai este necesar să le reiterez.

Pentru toate aceste motive, precum și pentru cele pe care le voi expune oral în fața instanței de judecată, solicit ca, în temeiul art. 9 din Legea nr. 304/2004, să admiteți acțiunea și:

- să anulați Hotărârea nr. 499/26.05.2020 a Consiliului Superior al Magistraturii – Secția pentru procurori;

- să obligați pârâtul Consiliul Superior al Magistraturii – Secția pentru procurori să procedeze la soluționarea efectivă a cererii mele de pensionare, respectiv să emită o hotărâre prin care să constate că îndeplinesc toate cerințele legale pentru acordarea pensiei de serviciu și că se impune înaintarea către Președintele României a propunerii emiterii decretului de eliberare din funcție, prin pensionare.

Având în vedere măsurile de prevenire și protecție împotriva răspândirii infectărilor cu coronavirusul SARS-Cov2, trimit cererea de recurs prin poștă electronică, urmând să depun delegația avocațială (*în original*) la primul termen de judecată.

Cu deosebită considerație!

Data: 02.11.2020

Semnătura:
Dîmbu Dumitru

Prin avocat **Bărbuță Bogdan**